

Az alapeljárás felei

Felperes: N

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gerechtshof te Arnhem – Az EK 18. cikk és EK 43. cikk értelmezése – Személyek szabad mozgása – Letelepítés szabadsága – Lakóhely valamely másik tagállamban történő áthelyezéséből származó adóteher – Gazdasági tevékenység ez utóbbi államban történő folytatása – Valamely társaság részvényeiben megtestesülő jelentős részesedés értékesítéséből származó fiktív nyereségre kivetett jövedelemadó – Fizetési halasztás céljából nyújtott biztosíték

Rendelkező rész

- 1) Hivatkozhat az EK 43. cikkre az alapügy felpereséhez hasonló közösségi állampolgár, aki lakóhelyének áthelyezése óta valamely tagállamban lakik, és olyan társaságok részvényeinek kizárólagos tulajdonosa, amelyek székhelye valamely másik tagállamban található.
- 2) Az EK 43. cikket akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha valamely tagállam az adózó illetőségének e tagállamon kívülre történő áthelyezése esetén az alapügyben felmerülthöz hasonló, az értéknövekedést terhelő olyan adózási rendszert vezet be, amely ezen adó megfizetése elhalasztásának engedélyezését biztosíték nyújtásától teszi függővé, és amely nem veszi teljes mértékben figyelembe az érintett adózó lakóhelyének áthelyezését követően adott esetben bekövetkező, a fogadó tagállamban számításba nem vett értékcsökkenést.
- 3) A közösségi jog megsértésével követelt biztosíték nyújtásából származó korlátozás nem szűnik meg visszamenőlegesen e biztosíték pusztas felszabadításával. A biztosíték felszabadításáról rendelkező aktus formája teljesen érdektelen e tekintetben. Ha a tagállam a belső jog megsértésével követelt biztosíték visszatérítése esetére késedelmi kamat megfizetését írja elő, e kamat a közösségi jog megsértése esetén is fizetendő. Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a tényleges érvényesülés és egyenértékűség elveinek megfelelően megítélje, hogy fennáll-e az érintett tagállam felelősége a biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettség által okozott kárért.

(¹) HL C 31., 2005.2.5.

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. szeptember 7-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-484/04. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – 93/104/EK irányelv – Munkaidő-szervezés – A 17. cikk (1) bekezdése – Eltérés – 3. és 5. cikk – A minimális napi és heti pihenőidőhöz való jog)

(2006/C 261/05)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és N. Yerrell meghatalmazottak)

Alperesek: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: M. Bethell és E. O'Neill meghatalmazottak, K. Smith barrister)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv (HL L 1993, 307., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 197. o.) 17. cikke (1) bekezdésének megsértése – Az eltérés terjedelme – A pihenőidőre vonatkozó rendelkezések végrehajtása

Rendelkező rész

- 1) Az Egyesült Királyság – mivel a 2000. június 22-i 2000/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv 17. cikkének (1) bekezdésében szabályozott eltérést alkalmazta azon munkavállalókra, akik munkaidejének egy részét nem méri vagy nem határozzák meg előre, vagy akik azt maguk határozzák meg, és nem hozta meg a munkavállalók napi és heti pihenőidőhöz való jogának végrehajtásához szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az irányelv 17. cikkének (1) bekezdéséből, valamint 3. és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 31., 2005.2.5.